

Nederlandsch Boschbouw-Tijdschrift

OPRICHTER Dr J. R. BEVERSLUIS

Orgaan van de Nederlandsche Boschbouwvereniging

20e Jaargang

No. 5

Mei 1948

Oorspronkelijke Bijdragen

IN MEMORIAM J. C. E. C. N. MULDER

Op 23 Maart 1948 overleed op 68-jarige leeftijd de gepensioneerde Koninklijk Houtvester en Rentmeester van het Kroondomein J. C. E. C. N. Mulder. In het kort is zijn loopbaan als volgt geweest. Na 10 jaren werkzaam te zijn geweest bij de Nederlandse Heide Maatschappij en onder andere het beheer te hebben gevoerd over het landgoed Staverden, kwam Mulder in 1915 als houtvester op Het Loo, waar hij werd belast met het beheer der Koninklijke Houtvesterij Hoog-Soeren. Dit beheer heeft hij gedurende 31 jaren gevoerd. In 1946 verkreeg hij op zijn verzoek eervol ontslag en vestigde zich te Apeldoorn.

Gedurende zijn lange werkperiode op één plaats, heeft hij veel tot stand gebracht en zich doen kennen als bosbouwer in hart en nieren, voor wie het bos boven alles ging en waaraan hij zijn volle liefde en werkkraft heeft gegeven. Als geesteskind van van SchermbEEK, heeft hij zich bijzonder geïnteresseerd voor het humusvraagstuk en heeft hij op dat gebied baanbrekend werk verricht. Het vraagstuk van de onverteerde humus vroeg zijn aandacht, waarbij hij brak met de methode van spitten en planten bij de regeneratie van bos, terwijl het zijn bedoeling was de beukenopstanden in „Hoog-Soeren” door bezaaiing te vernieuwen. Daartoe moest een kiembed worden geschapen en dus de humus worden geactiveerd. Zijn methode bestond in het uiteenrukken van de humuslaag door middel van de „Frischling”, het mengen van deze laag met de minerale ondergrond en het bekalken met mergel of nog liever met etskalk. Hetzelfde beginsel paste hij toe bij de onderzaaiing na lichte grovedennbossen en bij ontginning tot bos.

Zijn werk, dat wij voldoende kennen uit de werkelijkheid en uit zijn artikelen in het tijdschrift (1935, 1945 en 1946) en waarop wij hier dus niet uitvoerig behoeven in te gaan, heeft de verdienste, dat het bosbouwkundig-technisch juist is, omdat het meer een navolging is van wat moeder-natuur ons leert en bovendien, dat het in uitvoering belangrijk goedkoper is, dan de vroegere methode met diepe grondbewerking en planten. Hij kon laten zien, hoe, door een goede structuur van de bodem

en een blijvend goede groei van de jonge opstanden, gepaard aan structuurbehoud, bij juiste keuze van de houtsoorten en hun menging, datgene werd bereikt, waarvoor zijn oude leermeester had gestreden. Het is voor hem een grote voldoening geweest, dat zijn methode van werken werd aanvaard en nagevolgd.

M u l d e r was een bescheiden man, die rustig zijn weg ging, maar die ijverig aan het verenigingsleven deel nam en als lid der Nederlandsche Boscbouw Vereeniging onverflauwde belangstelling toonde. Men kon hem vinden op vrijwel alle vergaderingen en excursies, terwijl hij zijn denkbeelden, zowel in het tijdschrift als ook door voordrachten, uiteenzette. Van 1924—1929 was hij lid en ook korte tijd secretaris van het bestuur; van 1934—1939 penningmeester.

Met de overledene is een goed en toegewijd bosbouwer heengegaan. Zijn werk zal door anderen worden voortgezet. Hij ruste na gedane arbeid in vrede.

Brantsma.